

408.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 14 lipca 1926 r.

w sprawie wypuszczenia serji XII 8% biletów skarbowych.

Na podstawie art. 1, 6 i 7 ustawy z dnia 15-go lipca 1925 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych (Dz. U. R. P. № 73, poz. 507) w brzmieniu art. 3 ustawy z dn. 28 listopada 1925 r. o upoważnieniu Rządu do zaciągnięcia pożyczek państwowych oraz o biletach skarbowych, bilonie i pomocy dla instytucji kredytowych (Dz. U. R. P. № 119, poz. 859) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 15 lipca 1926 r. wypuszcza się serję XII biletów skarbowych w odcinkach po 10.000 i 1000 złotych z terminem płatności w dniu 15 października 1926 r., na ogólną sumę 25.000.000 złotych.

§ 2. Serja XII biletów skarbowych jest oprocentowaną w stosunku 8 od sta rocznie.

§ 3. Sprzedaż serji XII biletów skarbowych odbywać się będzie w oddziałach Banku Gospodarstwa Krajowego oraz innych instytucjach państwowych i prywatnych upoważnionych do tego przez Ministra Skarbu.

§ 4. Serja XII biletów skarbowych będzie wykupywana od dn. 15 października 1926 r. do dn. 15 kwietnia 1927 r. przez Centralną Kasę Państwową, oddziały Banku Gospodarstwa Krajowego oraz inne instytucje upoważnione przez Ministra Skarbu, poczynając zaś od dn. 16 kwietnia 1927 r. do dnia 15 października 1936 r. jedynie przez Centralną Kasę Państwową.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *C. Klarner*

409.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 8 lipca 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianach i uzupełnieniach taryfy towarowej polskich kolei normalnotorowych.

Na mocy art. 4 p. 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 roku o zakresie działania Ministra Kolei Żelaz-

nych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 57, poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. W części V Taryfy towarowej polskich kolei normalnotorowych (Dz. U. R. P. z 1926 roku № 11, poz. 73) „Taryfy wyjątkowe” wprowadza się zmiany następujące:

W tar. wyj. № 8, 9 i 11 na przewóz węgla stacja „Brześć” wymieniona na linii demarkacyjnej, zmienia się na „Łuków, Lublin”. Ponadto w t. w. № 11 stacje „Krasne, Chodorów, Stryj” zmienia się na „Lwów, Drohobycz, Sianki”.

W tar. wyj. XVIII na wywóz węgla „Uwaga” do ust. 3 „Warunki stosowania” uzupełnia się w sposób następujący:

„b) Za przesyłki węgla z kopalń polskich, nadawane do Prus Wschodnich w składzie całych pociągów, najmniej 700 tonn w jednym dniu, przez Lubliniec—Łękę—Jamielnik lub przez Dęblin—Grajewo przewożne pobiera się (za część kolei polskich) w wysokości 10,5 zł. za tonnę.

c) Za przesyłki węgla z kopalń polskich, nadawane do Łotwy, Rosji lub Ukrainy w składzie całych pociągów, najmniej 700 tonn w jednym dniu, przewożne do granicy Państwa pod Turmontem, Zahaciem, Stołpcami, Mikaszewiczami, Zdobunowem i Podwołoczyskami oblicza się po 1,5 gr. od tonny i kilometra”.

W tar. wyj. XIX na wywóz węgla „Uwaga” otrzymuje brzmienie następujące:

„U w a g a. a) Opłaty według niniejszej taryfy stosuje się także do przesyłek węgla i koksu, nadawanych w składzie całych pociągów, najmniej 700 tonn, do wszystkich przystani na rzece Wiśle i jej dopływach dla przeładowania na statki i dalszej wysyłki przez Gdańsk morzem. Przewożne do przystani, oprócz Tczewa, oblicza się początkowo według tar. wyj. № 9, a różnica zwraca się dopiero po złożeniu Dyrekcji gdańskiej dowodu o wywozie odnośnych ilości węgla lub koksu zagranicę drogą morską przy jednoczesnem dołączeniu pierwotnych listów przewozowych. Przy przesyłkach do Tczewa, o ile nadawca zamieścił w liście przewozowym oświadczenie: „na eksport drogą morską”, przewożne oblicza się odrazu według niniejszej taryfy pod warunkami, podanymi w ust. 3 „Warunki stosowania”.

b) Opłaty według taryfy niniejszej stosuje się za część kolei polskich także do przesyłek węgla i koksu, nadawanych w składzie całych pociągów, najmniej 700 tonn, do Szczecina drogą na Lubliniec—Łękę—Drawski Młyn. Przewożne oblicza się odrazu według taryfy niniejszej na warunkach, podanych w ust. 3 „Warunki stosowania”.

c) Przy wszystkich tych przewozach czas wolny od postojowego przedłuża się do norm, podanych w ust. 3 „Warunki stosowania”.